

НА ПЕРЕХРЕСТІ ТВОРЧОСТІ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
(Рецензія на книгу: **Творчість і технології в наукових дослідженнях неперервної професійної освіти / За заг. ред. С.О.Сисоєвої. – К.: КІМ, 2008. – 424 с.)**

Сергій Курбатов

Сучасний світ змінюється занадто швидко. Інформаційне суспільство чи суспільство знань, яке формується в провідних країнах сучасного світу, в тому числі і в Україні, протягом останніх десятиліть є креативним викликом, який ставить нові завдання перед вітчизняною педагогічною наукою. І вивчення теоретико-методологічних основ неперервної професійної освіти є одним з найважливіших серед цих завдань. Вражаючий розвиток інформаційних та цифрових технологій, триумф Інтернету, драматичне збільшення обсягів доступної інформації, якою оперує людство, – всі ці аспекти актуалізують необхідність ґрунтовних досліджень неперервної професійної освіти та формування відповідних освітніх парадигм. Проблематика «навчання протягом всього життя» («life long learning») в умовах сучасності перетворюється на імператив виживання того чи іншого суспільства та держави в контексті жорсткої конкуренції на світових ринках.

Поява колективної монографії **Творчість і технології в наукових дослідженнях неперервної професійної освіти // За заг. ред. С.О.Сисоєвої. – К.: КІМ, 2008. – 424 с.** є свідченням того, що вітчизняна педагогічна наука адекватно відповідає на окреслені цивілізаційні виклики. Як зазначає в передмові до книги її редактор, професор С.О. Сисоєва: «Ідея неперервної професійної освіти посідає важливе місце серед сучасних прогресивних освітніх ідей, спрямованих на забезпечення сталого розвитку нашого суспільства та прогресу всього людства. Саме тому проблема створення гнучких механізмів постійного оновлення змісту освіти та технологій неперервного оновлення знань є однією з найактуальніших проблем сучасної педагогічної науки і практики. Неперервна професійна освіта має виключне значення як для самої особистості, так і для держави» [с.7]. Слід зазначити, що авторський колектив книги складається з 30 осіб, яких можна поділити на три групи: 1) викладачів вищої педагогічної школи; 2) викладачів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю; 3) дослідниками-практиками, які працюють у вищих закладах освіти I-II рівня акредитації та середній ланці освіти – з честю справився з поставленими завданнями. Більш того, поєднання теоретичного осмислення відповідної проблематики з конкретними прикладними напрацюваннями в даній галузі створює «об'ємне», панорамне бачення сучасного стану та перспектив розвитку неперервної професійної освіти в Україні. «Наукове видання, яке ви зараз тримаєте в руках, - це результат колективної праці вчених і педагогів-практиків, яких я з гордістю називаю своїми учнями, що уособлюють наукову школу з проблем творчості і технологій у неперервній професійній освіті й сповідують її провідні ідеї»- зазначає професор С.О.Сисоєва [с. 10].

Книга складається з семи розділів: «Теоретичні та методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців», «Професійна підготовка майбутнього вчителя в умовах педагогічного університету», «Професійна підготовка майбутнього вчителя в

умовах педагогічного коледжу», «Проблеми післядипломної освіти вчителя», «Виховання майбутнього фахівця в системі неперервної професійної освіти», «Проблеми профільного навчання в контексті неперервної професійної освіти», «Сучасні інформаційні технології у педагогічному просторі неперервної професійної освіти». «В першому розділі розглядаються теоретичні та методичні засади професійної підготовки майбутніх фахівців у вищій школі як цілісний процес їх творчого розвитку, особистого й професійного становлення в умовах застосування найсучаснішого технологічного забезпечення. Проблема творчості вчителя, його професіоналізму, світоглядної культури, духовно-морального розвитку та технологічного забезпечення їх формування є провідною для другого, третього і четвертого розділів. У п'ятому розділі представлено результати досліджень з проблеми виховання майбутнього фахівця в системі неперервної професійної освіти, організації виховної роботи у вищих навчальних закладах. Шостий розділ присвячено дослідженню проблем профільного навчання учнів у контексті неперервної професійної освіти. У сьомому розділі представлено наукові розвідки із сучасних інформаційних технологій, які сьогодні впроваджуються у систему неперервної освіти і слугують гуманізації, гуманітаризації педагогічного процесу, забезпеченню як потреб особистості в інтелектуальному, творчому і духовному розвитку, так і потреб суспільства щодо особистісного, професійного і соціального становлення людини» [с. 11-12]. Ключовими поняттями, які «тримають» сенсові поле даної монографії, є *творчість, технології та неперервна професійна освіта*. Погляд на неперервну професійну освіту крізь призму творчості та технологій здається мені теоретично та методично виправданим, адже відображає реалії сьогодення та сучасний стан нашої цивілізації.

Слід відзначити увагу, яку автори приділяють підготовці майбутніх філологів. Так, підрозділ 5.4 присвячений розгляду сучасних принципів організації виховної роботи на філологічних факультетах вищих навчальних закладів.

Отже, можна щиро поздоровити авторський колектив книги з успішною реалізацією важливого наукового проекту та порадіти, що в українській педагогіці існує справжня наукова школа, школа професора Світлани Олександрівни Сисоєвої, яка йде в ногу з нашим швидкоплинним часом та його науковими дискурсами.